

ФІЛАТОВА

Ксенія Веніамінівна

УДК 347.626

ВИЗНАННЯ МАЙНА ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ-ПІДПРИЄМЦЯ ОБ'ЄКТОМ
СПІЛЬНОЇ СУМІСНОЇ ВЛАСНОСТІ ПОДРУЖЖЯ І ПРЕДМЕТОМ
ПОДІЛУ

студент, Інститут
післядипломної освіти
Київського національного
Університету ім. Т. Шевченка

PROPERTY FOR RECOGNITION OF A NATURAL PERSON-
ENTREPRENEUR THE OBJECT OF COMMON JOINT OWNERSHIP OF
SPOUSES AND SUBJECT TO DIVISION

FILATOVA Kseniia Veniaminovna – student, Institute of Postgraduate Education of Kyiv National University after Taras Shevchenko

У статті досліджено питання визнання майна фізичної особи-підприємця об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу. Здійснено науково-правовий аналіз чинних нормативно-правових актів та науково-теоретичних джерел з даного питання. Встановлено, що майно фізичної особи-підприємця може бути об'єктом спільної сумісної власності подружжя і об'єктом поділу між подружжям у разі, якщо таке майно придбане під час шлюбу за спільні кошти або спільну працю подружжя. Наголошується, що наразі питання визнання чи невизнання майна фізичної особи-підприємця спільною сумісною власністю, потребують чіткого законодавчого врегулювання, оскільки прямої відповіді на нього нормативні акти не містять.

* * *

В статье исследован вопрос признания имущества физического лица-предпринимателя объектом общей совместной собственности супругов и предметом разделения. Осуществлено научно-правовой анализ действующих нормативно-правовых актов и научно-теоретических источников по данному вопросу. Установлено, что имущество физического лица-предпринимателя может быть объектом общей совместной собственности супругов и объектом разделения между супругами в случае, если такое имущество приобретено во время брака за общие средства или за совместную работу супругов. Отмечается, что в настоящее время вопрос признания или непризнания имущества физического лица-предпринимателя общей совместной собственностью, требуют четкого законодательного урегулирования, поскольку прямого ответа на него нормативные акты не содержат.

* * *

According to article 42 of the Constitution of Ukraine everyone has the right to entrepreneurial activity, which is not prohibited by law. This right means that everyone is free to choose whether to engage in entrepreneurial activity or not, focusing on their own desires and opportunities. In this case, the couple is no exception. It is not uncommon for a husband and wife to reach a consensus on the need to register a husband / wife as an individual entrepreneur in order to ensure a decent standard of living for their family.

Unfortunately, the current legislation does not take into account that an entrepreneur can be an ordinary natural person, in which there are children, relatives and other family members and they can be connected not only by family relations, but also by property relations.

The common joint property of the spouses is the object of many scientific studies. The study of this problem is devoted to the works of such scientists as: M. Antokolska, Ye.O. Kharitonov, O.V. Dzera, Yu.S. Chervonyi, O.M. Kalytenko, I.O. Safonchuk, etc.

However, the issue of recognizing the property of an individual entrepreneur as the object of common joint property of the spouses and the subject of division was not given due attention. Only a few works reveal some aspects of this topic.

The purpose of this scientific article is to study the issue of recognition of the property of an individual entrepreneur as an object of common joint property of spouses and the subject of division.

The article deals with the issue of recognition of the property of an individual-entrepreneur by the object of joint joint ownership of the spouses and the subject of division. Scientific and legal analysis of current normative legal acts and scientific and theoretical sources on the given issue is carried out. It has been established that the property of an individual entrepreneur may be the object of joint ownership of the spouses and the object of separation between spouses in the event that such property was acquired during marriage for joint funds or joint work of the spouses. It is noted that at present the issue of recognition or non - recognition of the property of an individual entrepreneur as a common joint property requires a clear legislative settlement, since the regulations do not contain a direct answer to it.

Ключові слова: спільна сумісна власність подружжя, майно фізичної-особи підприємця як предмет поділу, об'єкт спільної сумісної власності подружжя

Ключевые слова: общая совместная собственность супругов, имущество физического-лица предпринимателя как предмет разделения, объект общей совместной собственности супругов

Keywords: joint property of the spouses, property of the physical person of the entrepreneur as an object of division, the object of joint joint property of the spouses

ВСТУП

Відповідно до ст. 42 Конституції України кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом [9]. Це право означає, що кожен сам

вільний обирати, займатись йому підприємницькою діяльністю чи ні, орієнтуючись на свої власні бажання та можливості. У даному випадку подружжя теж не виняток. Не рідкісними є випадки, коли для забезпе-

чення гідного рівня життя для своєї родини, чоловік та дружина доходять єдиної думки про необхідність реєстрації чоловіка/дружини фізичною особою-підприємцем.

Постановка проблеми

На жаль, чинне законодавство не враховує, що підприємець може бути звичайною фізичною особою, в якій є діти, родичі та інші члени сім'ї і зв'язувати їх можуть не лише родинні стосунки, а й майнові відносини.

Стан дослідження

Спільна сумісна власність подружжя є об'єктом багатьох наукових досліджень. Дослідженню даної проблеми присвячені праці таких вчених, як: М. Антальська, Є.О. Харитонов, О.В. Дзера, Ю.С. Червоний, О.М. Калитенко, О.І. Сафончик та ін.

Проте, питання визнання майна фізичної особи-підприємця об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу не було приділено належної уваги. Лише поодинокі праці розкривають деякі аспекти цієї теми.

МЕТА РОБОТИ

Метою даної наукової статті є вивчення питання визнання майна фізичної особи-підприємця об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу.

РЕЗУЛЬТАТИ

Згідно норм сімейного законодавства України подружжя має право на поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя (ст. 69 СК України). На думку В.І. Борисової та І.В. Жилінкової: «... загальна ідея поділу майна полягає у припиненні режиму спільності і виникненні на його основі режиму роздільності майна. Кожен із подружжя після поділу майна стає власником тієї чи іншої речі або сукупності речей і не пов'язує свої дії з приводу володіння, користування і розпорядження майном з іншим із подружжя» [1, С. 123].

Закон не визначає складу і особливостей майна, яке використовується у підприємницькій діяльності одним із подружжя. Як демонструє практика, проблема полягає саме у визначенні того майна, яке можна розглядати як: особисте майно того з подружжя, який здійснює підприємницьку діяльність; майно, що належить подружжю на праві спільної власності і в якому підприємцю належить певна частка у разі поділу майна.

У реальному житті той з подружжя, який здійснює підприємницьку діяльність, нерідко використовує для підприємницьких цілей спільне майно подружжя. Окрім цього, він вкладає у свою діяльність і роздільне майно, що належить йому особисто. Внаслідок цього, майно з різним правовим режимом змішується. Значити, яке майно є результатом власної діяльності підприємця, а яке має входити до спільного майна подружжя, вкрай важко.

З огляду на вказане, цілком логічним видається, що у правовій доктрині існують різні наукові позиції щодо визначення того, чи є майно фізичної особи-підприємця (далі – ФОП) об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу.

Судова практика також має різні за своїм змістом рішення суду у справах про поділ спільної сумісної власності подружжя.

Так, наприклад, Постановою Пленуму Верховного

Суду України № 11 від 21.12.2007 р. «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділу спільного майна подружжя» передбачено, що: «... положеннями статей 57, 61 СК України, ст. 52 ЦК України майно приватного підприємства чи фізичної особи-підприємця не є об'єктом спільної сумісної власності подружжя. Інший із подружжя має право тільки на частку одержаних доходів від цієї діяльності» (п. 29) [10].

Протилежного висновку дійшов Конституційний Суд України у рішенні від 19.09.2012 р. № 17-рп/2012 по справі за конституційним зверненням приватного підприємства «ІКІО» стосовно офіційного тлумачення положення ч. 1 ст. 61 СК України, зокрема: «... приватне підприємство (або його частина), засноване одним із подружжя, – це окремий об'єкт права спільної сумісної власності подружжя, в який входять всі види майна, в тому числі внесок до статутного капіталу і майно, виділене з їх спільної сумісної власності. Таким чином, статутний капітал і майно приватного підприємства, сформований за рахунок спільної сумісної власності подружжя, є об'єктом їх спільної сумісної власності. На підставі висловлених вище міркувань Конституційний Суд України прийняв рішення, що в аспекті конституційного звернення положення ч. 1 ст. 61 СК України треба розуміти так, що статутний капітал і майно приватного підприємства є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя» [2]. Ці положення призвели до неоднакового застосування судами однієї й тієї самої норми, а саме ст. 61 СК.

У даному контексті варто зазначити, що позиції науковців стосовно Постанови Пленуму Верховного Суду України № 11 від 21.12.2007 р. «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділу спільного майна подружжя» та Рішення Конституційного Суду України від 19.09.2012 р. розділилися. Так, зокрема, якщо, на думку І.В. Спасиво-Фатєєвої, за своєю сутністю підхід КСУ стосовно того, що обидва подружжя мають майнові права на майно ПП, є вірним, і навпаки – позиція ВСУ є помилковою [7], то Б.А. Сидор підтримує позицію ВСУ [8].

Так, зокрема, на думку І.В. Спасиво-Фатєєвої [7], неможна вважати того з подружжя, хто не є засновником ПП, співвласником майна останнього, якщо всі повноваження власника й одночасно органа управління ПП зосереджені в другого подружжя. Такий висновок науковець обґрунтовує тим, що в результаті передання подружжям свого майна для здійснення підприємницької діяльності через участь одного з них в заснуванні ПП та управлінні ним виникли два правові режими цього майна. Майно відтепер належить ПП (на праві власності або господарського відання), а подружжя замість цього набувають відповідне майнове право. Це майнове право реалізується одним із подружжя / засновником шляхом участі в управлінні приватним підприємством. У другого ж з подружжя цим правом є право вимоги виплати йому певних сум в разі поділу майна між подружжям. І лише в цьому розумінні право на майно, внесене в статутний капітал ПП, залишається перебувати в правовому режимі спільної сумісної власності подружжя. Адже права подружжя на їхнє

спільне майно не можуть автоматично змінитися зі внесенням одним із них частини цього майна до статутного капіталу ПП. Друге з подружжя (тобто той, хто не вказаний в статуті ПП як його засновник) не може втратити тих прав, які він мав у спільній власності. Тим не менш це право трансформується: замість речового права (права власності, а точніше – спільної власності) у нього виникає зобов'язальне право – вимоги. Трансформується й право того з подружжя, яке є засновником ПП: замість речового права на майно, внесеного ним до статутного капіталу ПП, він набуває корпоративних прав (зокрема, участі в управлінні), через які реалізує майнові права.

У свою чергу, у Постанові від 02.10.2013 р. № 6-79ц13 Верховний Суд України виклав наступну правову позицію: «... приналежність майна до спільної сумісної власності подружжя визначається не тільки фактом придбання його під час шлюбу, але й спільністю участі подружжя засобами або працею в придбанні майна. Тобто, застосовуючи цю норму права (ст. 60 СК України) і визнаючи право спільної сумісної власності подружжя на майно, суд повинен встановити не тільки факт придбання майна під час шлюбу, але й той факт, що джерелом його отримання є загальні спільні кошти або спільна робота подружжя. Майно фізичної особи-підприємця, яке придбано і використовується в його підприємницькій діяльності з метою отримання прибутку, слід розглядати як його особисту приватну власність, згідно зі ст. 57 СК України, а не як об'єкт спільної сумісної власності подружжя, який підпадає під регулювання ст.ст. 60, 61 СК України.

Посилання на рішення Конституційного Суду України від 19.09.2012 р. у справі № 1-8/2012 за конституційним зверненням приватного підприємства «ІКЮ» стосовно офіційного тлумачення положення ч. 1 ст. 61 СК України при вирішенні питання стосовно правового режиму майна фізичної особи-підприємця не спростовує зазначених висновків, оскільки у даному рішенні йдеться виключно про статутний капітал та майно приватного підприємства, сформованого за рахунок спільної сумісної власності подружжя» [3].

Здійснивши аналіз наведеної вище постанови, можна дійти висновку, що вона містить дві позиції, які є протилежними за змістом, а саме: 1) «... застосовуючи норму права (ст. 60 СК України) і визнаючи право спільної сумісної власності подружжя на майно, суд повинен встановити не тільки факт придбання майна під час шлюбу, але й той факт, що джерелом його отримання є загальні спільні кошти або спільна робота подружжя»; 2) «... майно фізичної особи-підприємця, яке придбано і використовується в його підприємницькій діяльності з метою отримання прибутку, слід розглядати як його особисту приватну власність». Тому, можна вважати, що така правова позиція Верховного Суду є незрозумілою.

З досліджуваної проблеми існує й інша судова практика. Наприклад, Верховний Суд України у Постанові від 11.03.2015 р. у справі № 6-21ц15 виклав наступну правову позицію: «... Системний аналіз статей 57, 60, 61 СК України дозволяє зробити висновок про те, що майно фізичної особи-підприємця може бути об'єктом спільної сумісної власності подружжя і предметом поділу між ними з урахуванням загальних вимог

законодавства стосовно критеріїв визначення спільного майна подружжя і способів поділу його між ними» [4]. Аналогічного висновку дійшов Верховний Суд України й у Постанові від 13.06.2016 р. № 6-1752ц15 [Ошибки! Источник ссылки не найден.].

Згідно з правовою Позицією у справі № 6-612ц15 Верховний Суд зазначив, що «... норми СК України в статтях 57, 60 встановлюють загальні принципи нормативно-правового регулювання відносин подружжя щодо належного їм майна, згідно з якими: 1) майно, набуте подружжям під час шлюбу, належить їм на праві спільної власності; 2) майно, набуте кожним з подружжя до шлюбу, є особистою приватною власністю кожного з них.

З метою збереження балансу інтересів подружжя, дотримуючись принципів добросовісності, розумності та справедливості СК України містить виключення із загального правила. Зокрема, згідно з п. 3 ч. 1 ст. 57 СК України особистою приватною власністю дружини, чоловіка є майно, набуте нею/ним під час шлюбу, але за кошти, які належали їй/йому особисто. Підстави виникнення права спільної сумісної власності подружжя (тобто перелік юридичних фактів, які є підставами виникнення права спільної власності на майно подружжя) визначені у ст. 60 СК України. За змістом цієї норми належність майна до спільної сумісної власності подружжя визначається не тільки фактом придбання його під час шлюбу, але й спільністю участі подружжя засобами або працею в придбанні майна.

Виходячи з викладеного, для правильного застосування ст. 60 СК України та визнання майна спільною сумісною власністю подружжя, суд повинен встановити не тільки факт придбання цього майна за час шлюбу, але й той факт, що джерелом його отримання є загальні спільні кошти або спільна робота подружжя» [6].

Таким чином, узагальнюючи наведену вище судову практику, можна зробити висновок, що майно фізичної особи-підприємця може бути об'єктом спільної сумісної власності подружжя і об'єктом поділу між подружжям у разі, якщо таке майно придбане під час шлюбу за спільні кошти або спільну працю подружжя.

Щоб уникнути презумпції спільності права власності на майно подружжя ФОП повинен довести у суді, що спірне майно, яке використовується у господарській діяльності було придбане за особисті кошти.

Зрозуміло, що найкращий вихід полягає у законодавчому визначенні найбільш складних питань, що пов'язані з діяльністю підприємця, який має подружній статус. Проте необхідні зміни до законодавства мають бути системними одночасними, на що у найближчий час розраховувати важко.

Найбільш простим і реальним у сучасних умовах може бути інше вирішення питання. Якщо один із подружжя має бажання бути зареєстрованим як підприємець, сторони мають самостійно визначити для себе основні питання, пов'язані з його подальшою підприємницькою діяльністю. Це може бути здійснено шляхом укладення відповідного договору (шлюбного або спеціального договору спрямованого на вирішення питань, пов'язаних із підприємницькою діяльністю одного з подружжя).

ВИСНОВКИ

Викладене вище дозволяє зробити висновок, що наразі питання визнання чи невизнання майна фізичної особи-підприємця спільною сумісною власністю, потребують чіткого законодавчого врегулювання, оскільки прямої відповіді на нього нормативні акти не містять.

Зрозуміло, що найкращий вихід полягає у законодавчому визначенні найбільш складних питань, що пов'язані з діяльністю підприємця, який має подружній статус. Проте необхідні зміни до законодавства мають бути системними одночасними, на що у найближчий час розраховувати важко.

Найбільш простим і реальним у сучасних умовах може бути інше вирішення питання. Якщо один із подружжя має бажання бути зареєстрованим як підприємець, сторони мають самостійно визначити для себе основні питання, пов'язані з його подальшою підприємницькою діяльністю. Це може бути здійснено шляхом укладення відповідного договору (шлюбного або спеціального договору спрямованого на вирішення питань, пов'язаних із підприємницькою діяльністю одного з подружжя).

Список використаних джерел

1. Сімейне право України: підручник / Л.М. Баранова, В.І. Борисова, І.В. Жилінкова та ін.; за заг. ред. В.І. Борисової та І.В. Жилінкової. 2-е вид., перероб. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 288 с.
2. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням приватного підприємства "ІКІО" щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 61 Сімейного кодексу України від 19.09.2012 р. № 17-пн/2012. URL: <http://zakon5.rada.ua/laws/show/v017p710-12>
3. Постанова Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 2.10.2013 р. № 6-79ц/13. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D41A2B7484C02240C2257C92003A6D0F](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D41A2B7484C02240C2257C92003A6D0F)
4. Постанова Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 11.03. 2015 р. у справі №6-21ц/15. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/71B62E11A64148BCC2257E150030655C](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/71B62E11A64148BCC2257E150030655C)
5. Постанова Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 13.06.2016 р. № 6-1752ц/15. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/CEE88FB121CA9D C4C2257FED00493DA1](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/CEE88FB121CA9D C4C2257FED00493DA1)
6. Постанова Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 1.07.2015 р. № 6-612ц/15. URL: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/%28documents%29/B830A8E03C8F7F90C2257E7D0025E19D>
7. Спасибо-Фатеева І.В. Права подружжя на майно приватного підприємства. URL: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1374/1/Spasibo-Fateeva_podrug.pdf
8. Сидор Б.А. Особливості звернення стягнення на майно фізичної особи-підприємця. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/21924/1/%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%9B%D0%98%D0%92%D0%9E%D0%A1%D0%A2>

%D0%86%20%D0%97%D0%92%D0%95%D0%A0%D0%9D%D0%95%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%A1%D0%A2%D0%AF%D0%93%D0%9D%D0%95%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%9D%D0%90%20%D0%9C%D0%90%D0%99%D0%9D%D0%9E.pdf

9. Конституція України від 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

10. Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя. Постанова Верховного суду України від 21.12.2007 р. № 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0011700-07>

References

1. The Family Law of Ukraine / L.M. Baranova, V.I. Borisova, I.V. Zhylinkova et al.; ed. by V.I. Borysova and I.V. Zhylinkova. Kyiv: Yurinkom Inter, 2009, 288 p. (in Ukrainian).
2. Resolution of the Constitutional Court of Ukraine in the Case of the Constitutional Appeal of IKIO Private Company Regarding the Official Interpretation of the Provision of Article 61 (Part 1) of the Family Code of Ukraine № 17-rp / 2012 dated September 19, 2012. URL: <http://zakon5.rada.ua/laws/show/v017p710-12> (in Ukrainian).
3. Decree of the Chamber of Civil Cases of the Supreme Court of Ukraine № 6-79tss13 dated October 2, 2013. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D41A2B7484C02240C2257C92003A6D0F](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D41A2B7484C02240C2257C92003A6D0F) (in Ukrainian).
4. Decree of the Chamber of Civil Cases of the Supreme Court of Ukraine dated March 11, 2015 in Case № 6-21tss15. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/71B62E11A64148BCC2257E150030655C](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/71B62E11A64148BCC2257E150030655C) (in Ukrainian).
5. Decree of the Chamber of Civil Cases of the Supreme Court of Ukraine № 6-1752tss15 dated June 13, 2016. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/CEE88FB121CA9D C4C2257FED00493DA1](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/CEE88FB121CA9D C4C2257FED00493DA1) (in Ukrainian).
6. Decree of the Chamber of Civil Cases of the Supreme Court of Ukraine № 6-612tss15 dated July 1, 2015. URL: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/%28documents%29/B830A8E03C8F7F90C2257E7D0025E19D> (in Ukrainian).
7. Spasybo-Fatieieva I.V. Rights of Spouses to Property of a Private Enterprise URL: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1374/1/Spasibo-Fateeva_podrug.pdf (in Ukrainian).
8. Sydor B.A. Features of Foreclosure on Property of an Individual Entrepreneur URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/21924/1/%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%9B%D0%98%D0%92%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%86%20%D0%97%D0%92%D0%95%D0%A0%D0%9D%D0%95%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%A1%D0%A2%D0%AF%20%D0%93%D0%9D%D0%95%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%9D%D0%90%20%D0%9C%D0%90%D0%99%D0%9D%D0%9E.pdf> (in Ukrainian).
9. The Constitution of Ukraine dated June 28, 1996. Information from the Verkhovna Rada of Ukraine, 1996, № 30. Art. 141. (in Ukrainian).
10. Resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine № 11 dated 21.12.2007 «On the Practice of Application by the Courts of Legislation in Considering Cases on the Right to Marriage, Divorce, Recognition of a Marriage Invalid, and Sharing of Joint Property of the Spouses». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0011700-07>. (in Ukrainian).